KOMMISSIONENS BESLUT

av den 20 oktober 2004

om den stödordning som Italien har genomfört till förmån för företag som gjort investeringar i områden som drabbades av naturkatastrofer 2002

[delgivet med nr K(2004) 3893]

(Endast den italienska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2005/315/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket i detta,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a i detta,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig [1] och med beaktande av dessa synpunkter, och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

(1) Genom två klagomål som inkom den 6 mars 2003 respektive den 29 mars 2003 underrättades kommissionen om att lag nr 383 av den 18 oktober 2001 hade förlängts avseende ett antal italienska kommuner som drabbades av naturkatastrofer 2002.

(2) Kommissionen begärde den 20 mars 2003 information om förlängningen från de italienska myndigheterna. Efter att ha begärt förlängning av svarsfristen två gånger, dels den 2 maj 2003 och dels den 21 maj 2003, inkom de italienska myndigheterna med uppgifter den 10 juni 2003. De italienska myndigheterna inkom med ännu en skrivelse med uppgifter om förlängningen den 4 juli 2003.

(3) Då stödordningen inte anmälts till kommissionen för förhandsbedömning i enlighet med artikel 87 och efterföljande artiklar i EG-fördraget har stödordningen registrerats som ett icke anmält stöd med löpnummer NN 58/03.

(4) Genom en skrivelse av den 17 september 2003 underrättade kommissionen Italien om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget avseende den aktuella åtgärden. Ärendet registrerades med löpnummer N 57/2003. Kommissionens beslut om att inleda förfarandet har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* [2]. Kommissionen har uppmanat berörda parter att inkomma med synpunkter på stödet i fråga.

(5) Genom en skrivelse av den 23 oktober 2003 begärde de italienska myndigheterna förlängning av fristen för att inkomma med synpunkter. Genom en skrivelse av den 5 november 2003 godkände kommissionen begäran om förlängning och genom en skrivelse av den 16 december 2003 påminde kommissionen de italienska myndigheterna om att inkomma med synpunkter.

(6) Italien inkom med synpunkter i en skrivelse av den 18 februari 2004, registrerad den 23 februari 2004, och en skrivelse av den 10 september 2004, registrerad den 15 september 2004. Kommissionen har inte mottagit några synpunkter från berörda parter.

II. DETALJERAD BESKRIVNING AV STÖDET

Rättslig grund

(7) Genom artikel 5 e i lagdekret nr 282 av den 24 december 2002, som omvandlades till lag genom lag nr 27 av den 21 februari 2003, förlängs det stöd som föreskrivs i artikel 4 första stycket i lag nr 383 av den 18 oktober 2001. Förlängningen gäller endast företag som gjort investeringar i områden som drabbades av naturkatastrofer 2002. Ekonomi- och finansministeriet har genom cirkulär nr 43/E av den 31 juli 2003 från Agenzia delle Entrate gjort vissa förtydliganden angående artikel 5 e i lagdekret nr 282 av den 24 december 2002. De aktuella kommunerna är belägna i de områden som definieras i följande dekret:

— Dekret utfärdat av premiärministerns kansli av den 29 oktober 2002 om utlysande av undantagstillstånd på grund av vulkanen Etnas utbrott och jordskalv i provinsen Catania.

— Dekret utfärdat av premiärministerns kansli av den 31 oktober 2002 om utlysande av undantagstillstånd på grund av kraftiga jordskalv i provinsen Campobasso den 31 oktober 2002.

[1] EUT C 42, 18.2.2004, s. 5.

[2] Se fotnot 1.

— Dekret utfärdat av premiärministerns kansli av den 8 november 2002 om utlysande av undantagstillstånd på grund av kraftiga jordskalv i provinsen Foggia den 31 oktober 2002.

— Dekret utfärdat av premiärministerns kansli av den 29 november 2002 om utlysande av undantagstillstånd på grund av exceptionella väderförhållanden (översvämningar och jordskred) i regionerna Ligurien, Lombardiet, Piemonte, Venetien, Friuli-Venezia Giulia och Emilia-Romagna.

(8) Vidare krävs det att det i de aktuella kommunerna utgått order om evakuering och om stängning av de viktigaste tillfartsvägarna till kommunerna.

(9) Genom tidningsartiklar fick kommissionen kännedom om att det upprättats en förteckning över kommuner som drabbats av exceptionella väderförhållanden i Ligurien, Lombardiet, Piemonte, Venetien, Friuli-Venezia Giulia och Emilia-Romagna på grundval av en föreskrift som utfärdades av premiärministerns kansli den 28 maj 2003 och som offentliggjordes i Italiens officiella tidning nr 126 av den 3 juni 2003.

(10) Förlängningen av lag nr 383 av den 18 oktober 2001 trädde ikraft den 23 februari 2003, dvs. dagen efter det att lag nr 27 av den 21 februari 2003 offentliggjordes i tillägg nr 29 till Italiens officiella tidning nr 44 av den 22 februari 2003.

Syfte

(11) Stödordningen avser investeringar i de områden som drabbats av naturkatastrofer och som anges i de dekret utfärdade av premiärministerns kansli som förtecknas i skäl 7 i det här beslutet.

Stödmottagare

(12) Stödordningen avser företag i alla sektorer som gjort investeringar i de områden som drabbats av naturkatastrofer enligt ovan. I meddelande nr 43/E från Agenzia delle Entrate av den 31 juli 2003 anges att syftet med åtgärden är att stimulera de företag i de aktuella områdena, som indirekt eller direkt lidit ekonomisk skada på grund av naturkatastroferna, att göra investeringar. Sådan skada skall anses vara bekräftad för samtliga företag i en viss kommun om

— evakueringen avsett ett så stort antal fastigheter att ekonomin i hela kommunen påverkats negativt, och

— de viktigaste tillfartsvägarna till kommunerna stängts efter order från kommunledningarna.

I övriga fall kommer enligt meddelandet stöd endast att beviljas de företag som har anläggningar i de fastigheter eller på de gator som kommunledningarnas order om evakuering och stängning avsåg.

Stödets form och nivå

(13) Åtgärden innebär förlängning av bestämmelserna i lag nr 383 av den 18 oktober 2001 fram till och med den skatteperiod som följde på den skatteperiod som löpte den 25 oktober 2001. Åtgärden avser endast investeringar som gjorts fram till den 31 juli 2003. Bestämmelserna innebär att företag och egenföretagare kan göra skatteavdrag för investeringar som gjordes före den 1 juli 2001 avseende 50 % av de investeringar som gjordes utöver den genomsnittliga investeringsnivån under de föregående fem åren. Vid beräkningen av genomsnittet tas inte med det år då investeringsnivån var som högst. När det gäller investeringar i fast egendom gäller förlängningen investeringar som gjorts fram till och med den tredje beskattningsperioden efter den period som löpte den 25 oktober 2001 och senast den 31 juli 2004.

Stödets syfte

(14) Stödordningen avser investeringar för uppförande av nya anläggningar, utbyggnad, ombyggnad och modernisering av befintliga anläggningar, avslutande av pågående arbeten som legat nere och förvärv av nya anläggningar.

III. BESLUT OM ATT INLEDA FÖRFARANDET ENLIGT ARTIKEL 88.2 I EG-FÖRDRAGET

(15) I beslutet om att inleda det formella granskningsförfarandet (nedan kallat ”beslutet om att inleda förfarandet”) diskuteras om beslutet skulle kunna omfattas av undantag enligt artikel 87.2 b dvs. om det kan betraktas som stöd för att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer eller andra exceptionella händelser.

(16) Kommissionen har dessutom undersökt om stödordningen kan omfattas av undantag enligt artikel 87.3 a och c, riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål [3], kommissionens förordning (EG) nr 70/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag [4], eller när det gäller jordbrukssektorn, gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbrukssektorn [5] eller när det gäller fiske- och vattenbrukssektorn, riktlinjerna för granskning av statligt stöd inom sektorn för fiske och vattenbruk [6].

[3] EGT C 74, 10.3.1998, s. 9.
[4] EGT L 10, 13.1.2001, s. 33. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 364/2004 (EUT L 63, 28.2.2004, s. 22).
[5] EGT C 28, 1.2.2000, s. 2.
[6] EGT C 19, 20.1.2001, s. 7.

Bedömning av huruvida stödordningen kan betraktas som stöd för att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer

(17) Beträffande eventuellt undantag enligt artikel 87.2 b i EG-fördraget anges i beslutet om inledande av förfarandet att kommissionen hyser tvivel om att stödet enbart är avsett att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer och kommissionen betvivlar att det inte skulle finnas någon risk för överkompensation till enskilda stödmottagare. Kommissionen kunde därför inte godkänna stödordningen som stöd för att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer eller andra exceptionella händelser.

(18) De italienska myndigheterna har inte gjort någon beräkning av de omedelbara materiella skadorna. De italienska myndigheterna anger att man betraktar skadorna ur makroekonomisk synvinkel då man menar att det skulle vara ineffektivt och för tidskrävande att beräkna skadornas omfattning för varje enskilt företag.

(19) Kommissionen anger därför i sitt beslut om att inleda förfarandet att de uppgifter som lämnats av de italienska myndigheterna inte är tillräckliga för att kommissionen skall kunna konstatera att syftet med åtgärden verkligen är att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer, varken med tanke på stödets form eller med tanke på hur stödet beviljas. När det gäller hur stödet beviljas har det visat sig att det inte är möjligt att entydigt avgöra

— om de potentiella stödmottagarna verkligen lidit faktisk skada,

— om skadorna faktiskt förorsakats av de naturkatastrofer som avses i de dekret utfärdade av premiärministerns kansli som förtecknas i skäl 7 i det här beslutet,

— om stödet endast är avsett att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer och om det finns risk för överkompensation av enskilda stödmottagare. Det är möjligt att visa att det inte är säkert att det finns en koppling mellan stöd och skada då stödordningen fungerar så att ett företag som rent faktiskt drabbats av en skada som orsakats av en naturkatastrof inte med nödvändighet får stöd. Det är inte säkert att ett företag som gör en investering för att avhjälpa en skada som orsakats av en naturkatastrof får stöd om investeringskostnaden ligger under genomsnittet för de investeringar som gjorts under de senaste fem åren. Stöd beviljas inte heller företag som gör en investering för att avhjälpa en skada som orsakats av en naturkatastrof under ett visst år om företaget under det redovisningsåret gått med förlust.

Bedömning av huruvida stödordningen kan betraktas som investeringsstöd

(20) När det gäller eventuellt undantag enligt artikel 87.3 a och c gör kommissionen i sitt beslut om att inleda förfarandet en bedömning av huruvida stödet kan beviljas undantag om det betraktas som investeringsstöd.

(21) Kommissionen uttrycker inledningsvis tvivel om huruvida stödordningen verkligen endast avser områden som är berättigade till regionalstöd enligt den italienska regionalstödskartan för 2000–2006. Kommissionen hyser dessutom tvivel om följande faktorer:

— Överensstämmer den definition av begreppet investering som ges inom stödordningen med den definition som fastställs i punkt 4.4 i riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål och i artikel 2 c i förordning (EG) nr 70/2001?

— Överensstämmer stödnivån, som skall beräknas på grundval av de samlade kostnaderna enligt det typberäkningsunderlag som fastställs i punkt 4.5 i riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål och i artikel 4.5 i förordning (EG) nr 70/2001 med de högsta regionala nivåer som anges i den italienska regionalstödskartan för 2000–2006 eller de stödnivåer för små och medelstora företag som anges i artikel 4.2 i förordning (EG) nr 70/2001?

— Iakttas kumuleringsreglerna i punkterna 4.18–4.21 i riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål och artikel 8 i förordning (EG) nr 70/2001?

— Iakttas principen om stödets nödvändighet enligt punkt 4.2 i riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål och artikel 7 i förordning (EG) nr 70/2001?

— Iakttas den princip som innebär att stödmottagaren, för att säkerställa att de investeringar i produktion för vilka stöd beviljas är lönsamma och sunda, skall bidra till investeringens finansiering med minst 25% enligt punkt 4.2 i riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål och i artikel 4.3 i förordning (EG) nr 70/2001?

— Iakttas de villkor som anges i riktlinjerna för statligt stöd till jordbrukssektorn och riktlinjerna för granskning av statligt stöd inom sektorn för fiske och vattenbruk?

IV. KOMMENTARER FRÅN ITALIEN

(22) I sitt svar på kommissionens beslut om att inleda förfarandet lämnar Italien kompletterande uppgifter och gör vissa kommentarer. Dessa sammanfattas nedan.

Kommentarer angående bedömningen av huruvida stödordningen kan betraktas som stöd för att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer

(23) De italienska myndigheterna anger att de områden som stödordningen avser är de områden som anges i dekret utfärdade av premiärministerns kansli av den 29 oktober 2002, den 31 oktober 2002 och den 8 november 2002. Enligt artikel 1 i dekretet av den 29 oktober 2002 kommer stöd endast att beviljas i de kommuner som drabbats av översvämningar och där det utgått order om evakuering och om stängning av de viktigaste tillfartsvägarna till kommunerna. I föreskrift nr 3290, utfärdad av premiärministerns kansli, anges vilka kommuner det är fråga om.

(24) När det gäller de tvivel som uttryckts om att det inte är säkert att det är företag som lidit faktisk skada på grund av en naturkatastrof som beviljas stöd anger de italienska myndigheterna att sådan skada skall anses ha drabbat samtliga företag i en viss kommun

— om evakueringsordern avsåg ett så stort antal fastigheter att ekonomin i hela kommunen påverkats negativt, och

— om det utgått order om stängning av de viktigaste tillfartsvägarna till kommunerna.

(25) De italienska myndigheterna drar därför slutsatsen att stödmottagarna är företag som faktiskt lidit skada då de har anläggningar i de områden eller fastigheter som evakuerats.

(26) Vidare anger de italienska myndigheterna angående kopplingen mellan skada och stöd att EG-fördraget inte utesluter att stöd beviljas på grundval av de totala skadorna i ett visst område. Stödordningen bygger på att skadorna betraktas ur makroekonomisk synvinkel då det skulle vara ineffektivt och för tidskrävande att beräkna skadornas omfattning för varje enskilt företag. De italienska myndigheterna använder således makroekonomiska uppgifter för att visa att det anslag som ställs till förfogande genom stödordningen är mycket lägre än skadevärdet.

(27) De italienska myndigheterna påpekar också att det har förekommit att kommissionen godkänt stöd för återhämtning inom en viss sektor och stöd för att avhjälpa skador av mer indirekt slag.

(28) I sin skrivelse av den 10 september 2004 anger de italienska myndigheterna att stödordningen utgår från ett makroekonomiskt synsätt, men att företagen dessutom skall lämna in ett skadeintyg eller en skadedeklaration, så att det är möjligt att kontrollera vilka skador som drabbat enskilda företag. Skattemyndigheten kan således utföra de kontroller som krävs. De intyg som företagen skall lämna in skall visa att företagen är stödberättigade på grundval av att de har sina anläggningar i ett stödberättigat område. Företagen skall vidare visa att stödbeloppet inte är större än skadans värde och att det inte är fråga om överkompensation.

Kommentarer angående bedömningen av huruvida stödordningen kan betraktas som investeringsstöd

(29) Beträffande kommissionens bedömning av huruvida stödordningen kan beviljas undantag enligt artikel 87.3 a eller c i EG-fördraget, vilken gjorts på grundval av de bestämmelser som nämns i skäl 16 i det här beslutet, anger de italienska myndigheterna endast att definitionen av vilka områden som stödordningen omfattar helt och hållet har gjorts på grundval av vilka områden som drabbades av naturkatastroferna.

(30) De italienska myndigheterna understryker att stödordningen bör bedömas på grundval av artikel 87.2 b i EG-fördraget då det är fråga om stöd för att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer eller andra exceptionella händelser.

(31) I sin skrivelse av den 10 september 2004 konstaterar de italienska myndigheterna också att stödordningen, om den beviljas undantag enligt artikel 87.2 b, också bör betraktas som förenlig med den gemensamma marknaden och att det därför inte är nödvändigt att göra någon bedömning av stödordningen i förhållande till andra undantag och riktlinjer.

V. BEDÖMNING AV STÖDET

Bedömning av huruvida stödordningen utgör statligt stöd

(32) För bedömningen av huruvida stödåtgärderna utgör statligt stöd enligt artikel 87.1 i EG-fördraget är det nödvändigt att fastställa om stödordningen gynnar mottagarna med hjälp av statliga medel, om den snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen och slutligen om den kan komma att påverka handeln mellan medlemsstaterna.

(33) Det första kriteriet i artikel 87.1 är att stödordningen riskerar att gynna vissa företag eller viss produktion. Man måste därför avgöra om de stödmottagande företagen får en ekonomisk förmån som de inte skulle ha fått under normala marknadsförhållanden och om de befrias från kostnader som de i vanliga fall skulle ha fått bära med egna medel, samt om denna förmån endast ges en viss företagskategori. Möjligheten att göra skatteavdrag för en del av investeringarna innebär en ekonomisk fördel för stödmottagarna eftersom deras skatteunderlag, och i förlängningen den skatt de betalar, blir lägre än vad de borde vara. Stödordningen är dessutom inriktad på företag som är verksamma och gör investeringar i specifika områden i Italien, varför stödordningen gynnar dessa företag i förhållande till företag utanför de aktuella områdena.

(34) Det andra kriteriet i artikel 87.1 är att stöden beviljas med hjälp av statliga medel. I det aktuella ärendet råder det omvända förhållandet, dvs. det är fråga om uteblivna skattemedel för staten då stödmottagarna beviljas skattelättnader.

(35) Det tredje och det fjärde kriteriet i artikel 87.1 är att stödet snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen och att det påverkar handeln mellan medlemsstaterna. I det aktuella ärendet hotar stödordningen att snedvrida konkurrensen eftersom den stärker de stödmottagande företagens finansiella ställning och ger dem bättre handlingsmöjligheter i förhållande till konkurrerande företag som inte får stöd. Om stödet får sådana effekter inom gemenskapshandeln innebär detta att det är fråga om påverkan på handeln mellan medlemsstaterna. Det finns risk för snedvridning av konkurrensen och påverkan på handeln mellan medlemsstaterna då de stödmottagande företagen exporterar en del av sin produktion till andra medlemsstater, och även om de stödmottagande företagen inte exporterar, eftersom den inhemska produktionen gynnas såtillvida att det blir svårare för företag i andra medlemsstater att avsätta sina produkter på den italienska marknaden ([7]). Detta gäller även i de fall en medlemsstat beviljar stöd till företag inom tjänste- och distributionssektorerna ([8]).

(36) De aktuella åtgärderna är därför otillåtna i enlighet med artikel 87.1 i fördraget och kan bara anses förenliga med den gemensamma marknaden om de kan omfattas av ett av undantagen i EG-fördraget.

(37) Kommissionen påpekar emellertid att den aktuella stödordningen inte kommer att betraktas som statligt stöd om det visar sig att den uppfyller villkoren i kommissionens förordning (EG) nr 69/2001 ([9]) eller de villkor för stöd av mindre betydelse som var i kraft när stöden beviljades.

Otillåtet stöd

(38) Stödordningen har redan trätt i kraft och kommissionen beklagar att de italienska myndigheterna inte fullgjort sin anmälningsplikt enligt artikel 88.3 i EG-fördraget.

Bedömning av om åtgärderna är förenliga med den gemensamma marknaden

(39) Efter det att det fastställts att den aktuella stödordningen utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget skall kommissionen bedöma om stödet kan betraktas som förenligt med den gemensamma marknaden på grundval av artikel 87.2 och 87.3 i EG-fördraget.

(40) Kommissionen anser att den aktuella stödordningen inte kan omfattas av undantag enligt artikel 87.2 a i EG-fördraget då det inte är fråga om stöd av social karaktär och inte heller stöd som omfattas av artikel 87.2 c. Av förklarliga skäl är inte heller undantagen i artikel 87.3 b och d tillämpliga.

(41) Angående eventuellt undantag enligt artikel 87.3 a och c hänvisar kommissionen till de tvivel som angavs i beslutet om att inleda förfarandet och till de uttalanden som Italien gjort under förfarandets gång, dvs. att stödordningen inte syftar till något av de mål som anges för den typen av undantag. Italien har inte heller lämnat några uppgifter som skulle kunna möjliggöra en sådan bedömning inom ramen för det här beslutet. Detta innebär emellertid inte att stöd som beviljats inom stödordningen inte kan komma att förklaras förenliga efter en enskild bedömning eller att de kan komma att omfattas av undantagsförordningarna.

(42) Kommissionen har gjort en bedömning av huruvida stödordningen kan omfattas av undantag enligt artikel 87.2 b, då stödet är avsett att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer eller andra exceptionella händelser. Det bör påpekas att Italien under förfarandets gång har insisterat på att detta är syftet med stödordningen.

([7]) Domstolens dom av den 13 juli 1988 i mål 102/87, Franska republiken mot Europeiska gemenskapernas kommission (SEB), Rec. 1988, s. 4067, punkt 19.

([8]) Domstolens dom av den 7 mars 2002 i mål C-310/99, Italienska republiken mot Europeiska kommissionen, REG 2002, s. I-2289, punkt 85.

([9]) EGT L 10, 13.1.2001, s. 30.

Bedömning av huruvida stödordningen kan betraktas som stöd för att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer

(43) Enligt artikel 87.2 b i EG-fördraget kan stöd beviljas för att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer och andra exceptionella händelser. Kommissionen har som praxis att betrakta vulkanutbrott, jordbävningar, översvämningar och jordskred som naturkatastrofer av det slag som avses i artikel 87.2 b

(44) Syftet med den aktuella stödordningen är att avhjälpa skador som drabbat företag och som orsakats av naturkatastrofer i vissa områden i Italien. Vilka typer av naturkatastrofer det är fråga om och vilka områden som berörs har fastställts i förvaltningsbeslut.

(45) Stödordningen bygger på ett makroekonomiskt synsätt, vilket anges i de italienska myndigheternas skrivelse av den 10 september 2004. Enligt fördraget och kommissionens praxis skall det emellertid finnas en klar och direkt koppling mellan den händelse som orsakat skadan och det statliga stöd som beviljas för att avhjälpa skadan. Det skall säkras att det finns en sådan koppling för varje enskilt företag och inte bara på makroekonomisk nivå ([10]).

(46) Angående mer indirekta skador anges följande i ett meddelande från kommissionen till Europaparlamentet och rådet: *"När det gäller ersättning för mer indirekta skador som orsakats av översvämningarna, t.ex. produktionsförseningar på grund av elavbrott eller svårigheter att leverera produkter på grund av att vissa transportvägar varit blockerade, och där man kan fastställa ett tydligt orsakssamband mellan skadorna och översvämningarna, är det möjligt att få full ersättning."* ([11]) På grund av de italienska myndigheternas makroekonomiska synsätt har emellertid ingen tydlig koppling kunnat fastställas mellan de skador för vilka stöd beviljats och de aktuella naturkatastroferna. Även när det gäller indirekta skador skall det fastställas en koppling mellan skada och stöd för varje enskilt företag och inte bara på makroekonomisk nivå.

(47) I det aktuella ärendet gynnar stödordningen alla företag som gör investeringar av en viss omfattning. Gränsvärdet för investeringarnas omfattning fastställs utifrån medelvärdet för investeringar som gjorts under de föregående åren i de aktuella kommunerna. Vissa av kommunerna är mycket stora, har många invånare och avsevärd ekonomisk aktivitet (som Milano, Turin och Genua). Det står klart att många av stödmottagarna inte lidit direkt skada och det finns inga faktorer som med säkerhet kan styrka att de ens lidit indirekt skada. Det finns dessutom inga bevis för att eventuella skador orsakats av de naturkatastrofer som de italienska myndigheterna hänvisar till.

(48) Rätten till stöd och de belopp som beviljats de enskilda stödmottagarna har ingen koppling till faktiska skador utan avgörs av vilka investeringar stödmottagarna gjort under en viss period, vilka investeringar som gjorts under föregående år och stödmottagarnas skatteunderlag. Även om man förutsätter att det faktiskt förekommit en skada finns det under sådana omständigheter en risk för att stödbeloppet är högre än värdet av skadorna.

(49) Det kan därför konstateras att kommissionens tvivel inte har kunnat skingras genom det formella granskningsförfarandet och att den aktuella stödordningen utgör otillåtet stöd som är oförenligt med den gemensamma marknaden.

(50) De italienska myndigheterna anger i sin skrivelse av den 10 september 2004 att företagen skall lämna in ett skadeintyg eller en skadedeklaration för att möjliggöra kontroll av vilka skador som drabbat varje enskilt företag.

(51) Det finns en möjlighet att de stöd som beviljats i enskilda fall kan uppfylla villkoren för att betraktas som förenliga med den gemensamma marknaden. De italienska myndigheterna bör därför gå igenom vart och ett av de enskilda stöden och kontrollera om det finns en klar och direkt koppling mellan naturkatastroferna ifråga och det stöd som beviljats för att avhjälpa de skador som de orsakat. Kontrollerna skall göras på ett sådant sätt att det är möjligt att helt utesluta varje form av överkompensation för skador.

(52) De italienska myndigheterna skall dessutom, för att utesluta varje form av överkompensation, se till att eventuella utbetalningar från försäkringsbolag till enskilda stödmottagare dras av från stödbeloppet. De italienska myndigheterna skall dessutom kontrollera om det förekommer kumulering med stöd från andra åtgärder.

([10]) Se exempelvis följande stödärenden: N 629/02, N 545/02, N 429/01, NN 62/2000, N 770/99 och NN 87/99. Även i det ärende som de italienska myndigheterna hänvisar till (N 92/2000) kunde kommissionen fastställa att det fanns en sådan koppling på de enskilda ekonomiska aktörernas nivå.

([11]) KOM(2002) 481 slutlig, 28.8.2002. s. 9.

(53) Föreliggande beslut avser stödordningen i dess helhet och skall genomföras med omedelbar verkan och framförallt skall de otillåtna stöd som beviljats, och som förklarats oförenliga med den gemensamma marknaden, återkrävas. Kommissionen erinrar om att ett negativt beslut om en stödordning inte påverkar möjligheten att vissa förmåner som beviljats inom ramen för ordningen kan komma att betraktas som tillåtet stöd eller som stöd som anses förenligt med den gemensamma marknaden på grund av vissa egenskaper (till exempel därför att en enskild förmån omfattas av reglerna för stöd av mindre betydelse eller att stödet har beviljats inom ramen för ett beslut om att stödet är förenligt eller i kraft av undantagsförordningar).

VI. **SLUTSATS**

(54) Kommissionen konstaterar att Italien olagligen har genomfört den aktuella stödordningen i strid med artikel 88.3 i fördraget.

(55) På grundval av den bedömning som gjorts konstaterar kommissionen att den aktuella stödordningen är oförenlig med den gemensamma marknaden då den inte uppfyller villkoren för att kunna beviljas undantag enligt artikel 87.2 b för stöd för att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer och andra exceptionella händelser. Undantag enligt artikel 87.2 b är det enda undantag som de italienska myndigheterna åberopat.

(56) Enligt artikel 14 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget ([12]) skall kommissionen vid negativa beslut i fall av olagligt stöd besluta att den berörda medlemsstaten skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att återkräva stödet från mottagaren. Kommissionen skall inte föreskriva återkrav om detta skulle stå i strid med en allmän princip i gemenskapsrätten. I det aktuella ärendet står återkravet inte i strid med någon sådan princip. Kommissionen konstaterar också att varken de italienska myndigheterna eller stödmottagarna har åberopat de allmänna principerna.

(57) Italien skall vidta alla de åtgärder som krävs för att återkräva stödet från stödmottagarna, med undantag för de enskilda fall som i enlighet med skälen 50–52 i det här beslutet omfattas av undantag enligt artikel 87.2 b i fördraget och därför uppfyller villkoren för att betraktas som förenliga med den gemensamma marknaden. Italien skall ålägga stödmottagarna att betala tillbaka stödet inom två månader från det att detta beslut meddelas Italien. Ränta skall tas ut på de stödbelopp som skall återbetalas och räntan skall beräknas i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 av den 21 april 2004 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget ([13]).

([12]) EGT L 83, 27.3.1999, s. 1. Förordningen ändrad genom 2003 års anslutningsakt.
([13]) EUT L 140, 30.4.2004, s. 1.

Italien skall med hjälp av ett särskilt formulär tillhandahålla uppgifter om hur arbetet med att återkräva stöden fortskrider, vilka stödmottagare som omfattas av återkravet och vilka åtgärder som vidtagits för att säkra att återkraven genomförs snabbt och effektivt. Italien skall dessutom inom två månader från det att det här beslutet meddelas landet översända handlingar som visar att landet har inlett förfaranden för att återkräva de otillåtna och oförenliga stöden från stödmottagarna (cirkulär, order om återkrav, etc.).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det statliga stöd till förmån för företag som gjort investeringar i kommuner som drabbades av naturkatastrofer 2002 och som föreskrivs i artikel 5 e i lagdekret nr 282 av den 24 december 2002, som omvandlades till lag genom lag nr 27 av den 21 februari 2003, om förlängning av det stöd som föreskrivs i artikel 4 första stycket i lag nr 383 av den 18 oktober 2001, och som Italien har genomfört i strid med artikel 88.3 i EG-fördraget är, med undantag för bestämmelserna i artikel 3, oförenligt med den gemensamma marknaden.

Artikel 2

Italien skall upphäva den stödordning som avses i artikel 1 om stödordningen fortfarande får effekter.

Artikel 3

Enskilda stöd som beviljats inom ramen för den stödordning som avses i artikel 1 skall anses vara förenliga med den gemensamma marknaden i den mening som avses i artikel 87.2 b i EG-fördraget på villkor att stödet inte är större än värdet av de skador som drabbat de enskilda stödmottagarna och som orsakats av de naturkatastrofer som avses i artikel 5 e i lagdekret nr 282 av den 24 december 2002 och på villkor att avdrag görs för eventuella försäkringsbelopp som betalats ut och för eventuella andra stöd.

Artikel 4

Enskilda stöd som beviljats i enlighet med artikel 1 och som inte uppfyller villkoren i artikel 3 är oförenliga med den gemensamma marknaden.

Artikel 5

1. Italien skall vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att från stödmottagarna återkräva det stöd som avses i artikel 4.

2. Italien skall stoppa alla utbetalningar av stöd från och med den dag då detta beslut meddelas Italien.

3. Återkravet skall ske utan dröjsmål och i enlighet med förfarandena i nationell rätt, förutsatt att dessa förfaranden gör det möjligt att omedelbart och effektivt verkställa detta beslut.

4. Det stöd som skall återkrävas skall innefatta ränta som löper från den dag stödet stod till stödmottagarnas förfogande till den dag det har återbetalats.

5. Räntan skall beräknas på grundval av bestämmelser i kapitel V i förordning (EG) nr 794/2004.

6. Italien skall ålägga samtliga stödmottagare som beviljats sådant stöd som avses i artikel 4 att, inom två månader från det att det här beslutet meddelats Italien, betala tillbaka stödet plus ränta.

Artikel 6

Italien skall, med hjälp av det formulär som bifogas det här beslutet, inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om vilka åtgärder som har vidtagits för att följa beslutet. Italien skall inom samma tidsramar lämna in handlingar som visar att landet har inlett förfaranden för att återkräva de otillåtna stöden från stödmottagarna.

Artikel 7

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 20 oktober 2004.

På kommissionens vägnar

Mario MONTI

Ledamot av kommissionen